

M A G Y A R K U R I R.

Bécs, Kedden, Junius' 14-dikán, 1825.

Francia Ország.

A' Frantzia Ujságok most nagyobbára a' K. Koronázásnak leírásával vagynak tele, mellyet így adott-ki a' Párisi Csillag: —

„Május 29-dikén már reggeli öt órakor egészen meglepte vala Rheimsban az Érseki templom' ajtajit a' sokaság, mellyek 6 órakor megnyittatván 7-tedfélkor minden ülőhelyek elfoglalattak azok által, kiknek azok rendeltetve voltak. A' Dauphénének 's több K. Princzaszszonyoknak határozott karos székek a' Király menyezetes székétől jobbra, 's azzal szembe a' Követekéi voltak a' Chorusban helyeztetve, 's annak garáditsain a' Pairek 's egyéb petsétes levelek által ada hivattott fő személyek', Polgármesterek' székeik jobbra-balra állottak; a' templom' hajója' garáditsainak jobb és bal részeit is minden féle katona és polgári fő tisztek foglalták-el. A' Papság 8-czadfél órakor ment-bé. —“

„A' Rheimsi Érsek a' Saissoni és Amiens-i Püspökökkel mint Diakonussal és Al-Diakonussal; 's a' Beszanszoni 's Bourgesi Érsekekkel 's az Autuni és Evreui Püspökökkel egyenesen az Oltárhoz mentek. Clermont-Tonnere és La-Farre Kárdinálisok, mint a' Király' assistensei, előtök a' káptalan menvén, az ő Felsége behozására mentek. Megérkezvén azon szoba' ajtajához, melyben a' Király a' Dauphin, Princz Orleáns, Bourbon, a' Korona Nagy Tisztjei 's mások valának, a'

templom' Chorusának Directora az ajtót megkopogtatta, 's a' Fő Kamarás Herczeg Talleyrand belőlről így kiáltott hangosan: Kik kerestek? X-dik Károlyt, kit az Isten nekünk Királynak adott (így felelt az első Cardinális). Erre az ajtót két ajtónállók megnyitották 's a' Cardinálisok a' Királyhoz közelítettek, 's ő F-gét köszöntötték, a' ki őket felállva fogadta. A' Dauphin, 's Orlean és Bourbon Herczegek most már a' templomba mentek kísérelőkkel. Az első Cardinális szentelt vizet nyújtott a' Királynak így imádkozván: Omnipotens sempiterna Deus qui Famulum tuum etc. Most a' templomba indultak ő F-gével a' Cardinálisok, illy rendel: Elöl a' Káptalan; a' Testörzök két sorban; a' musikai kar; a' Czimeresheroldok; Czeremóniamester; a' sok Udvari Nagy tisztekkel, mint Marschal Monsey, a' Connetable, kivont kardal, mellette kétfelől a' Királyi két ajtónállók botjaikkal, Testörző Fő Kapitányok Herczeg Mortemart, Marschal Victor, Marquis Lauriston, Gróf Cossé (feketén bekötött fővel) Herczeg Polignac a' Kir. palást szélének fogója; a' Király, jobbjára felől Card. Clermont-Tonnere, baljára felől Card. La-Farre, jobbról 3, balról is 3 Testörzök; Herczeg Uzés, mint Francia Ország Nagy mestere a' pátzával; jobbjára felől H. Talleyrand a' Fő Kamarás. balról H. Aumont első Kamarás, utánok a' szerentsétlen Gr. Curial helyett mint első Kamarás Marquis Avaray; 's az után még más Kamarások 's egy Testörző csapat. Menetel közben ez énekeltetett: Ecce

ego mitto angelum meum etc. A' Király ezüst matéria ruhába völt öltözködve ezüst tsattos czipökkel, fekete bársony süveggel, mellyen két kotságtoll 's ezek közt egy gyemánt kereszt fényeskedtek. —

„A' templom' ajtajánál így imádkozott Cárd. La-farre: Deus quis scis genus humanum. Azután ezen Soltár énekelte: Domine in virtute tua laetabitur Rex. Az éneklés alatt a' papok helyeiket elfoglalták 's a' két Cardinálisok a' Királyt az Oltár' elibe kísérték, ki ott letérdelt, 's az Érsek így imádkozott. Omnipotens Deus Coelestium moderator; azután székéhez vezették ő F-gét a' Cardinalisok, melly a' Sanctuarium' közepén thrónusos menyezet alá vala helyheztetve. A' Dauphin és Orleán 's Bourbon Princzek a' Király jobbjára ültek, 's háta megett két Testörző Kapitányok állottak, 's ezek megett hátrább a' palást' széle' fogóji. Marschal Moneey mint Connetable, alatt a' Sanctuarium gráditsán karatlan széken közepben, 's nem meszszetölle a' Fő Cancellarius hasonló széken ültek. Herczeg Uzés H. Talleyrand és egy első Kamarás hárman egy padon ültek, 's a' másodiknak háta megett ült a' Kir. ruhás-kamara mester, az is karatlan széken. —

„Felállván az Érsek oda adta a' Fel ségnek a' Szentelt vizet melynek elvételekor a' Király levette süvegét, melly után az Érsek az egész serget behintezte Szentelt vízzel, azután mise mondó ruhának felvételére 's a' sz. olajas korsónak elhozására az oltár megé ment, 's azután az Oltár 's Király előtt magát meghajtván a' Veni Créátorra réa kezdett, 's ezt elvégezvén két Assistenseivel, kik közzül egyik az Evangéliumot másik a' valóságos kereszt' maradványát vitte, a' Királyhoz ment, a' sz. erekjét az Evangéliumra tette 's az azon lévő esküvéssel együtt a' Király' elibe tartotta a' ki ülve és befedett fővel,

kezét az Evangéliumra 's az igaz kereszt-re tévén, illy Esküvést mondott-el: —“

„Istennek jelenlétében ígérem népemnek, hogy szent Religiónkat megtartom 's tisztelem, mint a' Legkeresztyénebb Királyhoz 's az Egyház' első szülöttjéhez illik; hogy minden alattvalójimnak jó igazságot szolgáltatok, 's végre, hogy az Ország' törvényei és Constitúziója szerint országlok, melynek hűséges megtartására, ezennel megesküszöm, úgy segéljen meg az Isten és az Evangélium!“ — Azután még két esküvést mondott-el a' Király, egyet mint a' Szen-Lélek', másikat mint a' Sz. Lajos és Erdem-Légió Rendjeinek Feje, Fejedelme és Nagymestere, 's mind ezek után e'képpen következtek a' felkenés és Koronázás' munkáji:

„Vége lévén a' három féle esküvésnek, az Érsek leült az Oltár' lábai előtt a' maga székére; a' Királyt a' két Cardinálisuk oda vezették, ki ott megállván felső ruháját az első kamarásnak 's ez azt az első komornyiknak adta. Így cselekedett a' süvegivel is. Már most csak az ezüstel kivarott 's olly helyeken, hol a' kenésnek történni kellett kivágva lévő kamizolban maradt, míg az Érseki így imádkozott: Deus immortalis auctor mundi etc. A' Fő Kamarás felhuzta a' Király' lábaira a' viola szín bársonyból való és aranyliliomokkal kivarratott rövid szárú tsizmákat, mellyeket Marchis Rochemore a' Kamarás adott kezébe. Az első komornyik levette a' czipököket, mellyekben a' Király a' templomba ment vala a' lábairól. A' Fő Kamarás elvette az Oltárról a' sarkantyukat 's által adta a' Dauphinnak, ki azt a' Királynak 's ez azt ismét a' Dauphinnak, e' pedig a' Fő Czeremonia mesternek adta, ki azt ismét az Oltárra tette. Marschal Moneey a' Connetabeli kardot letévén a' Királyhoz közelített, ki felállván az Oltár felé ment. Az Érsek az Oltáron megáldot-

ta a' Nagy Károly' kardját, így imádkozván: Exaudi, quaesumus, Domine, preces nostras etc. Azután felkötötte ezen kardot az Érsek a' Király' dérékára, 's azonnal kihuzván, úgy kivonva illy mondás közben oda nyujtotta a' Királynak: Accipe hunc gladium; 's a' Chorus így énekelt: Confortare et semper esto vir. A' Király a' kardot hegyével felfelé tartva állván az Érsek illy imádságot mondott rea: Deus qui providentia coelestia et terrena etc. A' Király az Oltár gráditsára fellépvén a' kardot leeresztette 's az Oltárra tette; maga letérdepelt. Az Érsek ismét vévén a' kardot, azt a' Királynak oda nyujtotta, 's azt ő F-ge térdelve elvévén a' Connetábelnek adta által, ki azt az Epistola felől, alatt az Oltár gráditsára tette, az Érsek pedig még három imádságot mondott a' Királyra, melyek így kezdődnek: Respice, Omnipotens Domine; Benedic Domine quaesumus; Deus, Pater aeternae gloriae. Most már a' Felkenés' készüléteit tette-meg az Érsek. A' Király a' két Cardinálisoktól vezetettve léült. A' ládatska a' szent olajas korsós-kával elő vétetett 's kinyittatott, 's az Érsek egy arany tőnek hegyén az olajból egy keveset kivévén azt a' Chrisammal felelegyítette, melly közben a' Chorus így énekelt: Gentem Francorum inclytam etc; 's az Érsek így imádkozott: Ora pro nobis beate Remigi, etc. Deus qui populo tuo aeterae salutis etc. A' Cardinálisok a' Király' kamizolja' hasitékjait a' kenésre kiszélesítették, 's ő F-gét az Oltárhoz vezették, a' hol letérdeplett. A' Litánia-éneklésre kineveztetett két Érsek és két Püspökök, kik fenn megnevezettek, az Oltár gráditsán állva hozzá fogtak az énekléshez, melyre nékiék a' Chorus felelt. Az Érsek ezen vers után: Ut obsequium servitutis nostrae etc, mellyet a' négy Praelátusok visszonoztak, felállott a' koronázó Érsek, 's az ezen vers után: Ut obsequium etc, következő három verseknek elmondása után,

mellyeket a' Chorus is visszonozott, letette görbe botját 's ismét térdre állott. A' Litaniaéneklésnek végzése után a' Praelátusok is letérdeltek. Az Érsek felállott 's elmondta a' Páternostert, mondott még néhány verseket 's azokra való feleleteket, 's két imádságokat, mellyek így kezdődnek: Pretende, quaesumus, Domine etc, és, Actiones nostras, quaesumus etc. Azután az Érsek' székéhez vezetett ő F-ge, 's az Érsek illy kezdetű imádságokat mondott-el: In diebus ejus oriatur omnis aequitas, etc; Deus qui populis tuis virtute consulis etc, és, Omnipotens sempiterna Deus, etc. Ekkor a' Soissoni Püspök oda nyujtotta az Érseknek a' sz. kenetet, ez, először a' Király' feje' tetejét kente-meg keresztformában így szollván: Ungo te in regem de Oleo sanctificato etc. Azután a' meje következett, midőn a' két Cardinálisok a' Kamizolon lévő hasitékot két felé tartották. Harmadik kenés a' vállai között, negyedik a' jobb, ötödik a' bal vállán, hatodik a' jobb hetedig a' bal könyökén, mindenütt keresztformában, 's e' mondás mellett: Ungo te etc, 's a' Chorus ezt énekelvén: Duxerunt Salomonem, etc, 's a' közben az Érsek illy kezdetű három imádságot mondván-el: Christe perunge hunc Regem et Deus electorum fortitudo, etc. Deus Dei filius etc. Ezek után ismét össze szoritotta az Érsek a' Cardinálisok' segedelmével a' kiszélesített nyilasokat a' Kamizolon; 's ekkor a' Fő Kamarás a' Tunikával, a' Dalmatikával, a' melly karmasin-viola-szinatlatzból van, 's arany liliumokkal van kivarva, 's hermelinnel prémezve, elé állott, 's ezeket a' Királyra feladta; ő Felsége ezen Királyi öltözetben letérdepelt, 's tenyereit ő Felségének az Érsek a' sz. Olajjal megkente, így szollván: Ungantur manus istae de Oleo sanctificato etc. Azután oda nyujtott az első komornyik egy emaillos arany tányéron egy pár kesztyüt az Érseknek, ki ezeket megszentelvén a' Ki-

rály' kezeire felhuzta. Az után oda adta a' Diakonus Püspök az Érseknek a' gyűrűt is, mellyet ez megszentelvén, a' Királynak azon újjára huzta, mellyen azt hordozni szokta. Így a' Királyi páltzát a' jobb kezébe, illy szokkal: *accipe sceptrum potestatis insigne etc*, 's az igasság' kezét is illy szavakkal: *accipe virgam virtutis atque aequitatis etc*, a' bal kezébe adta. —

„Már most a' Fő Cancellarius a' Királyhoz vezette a' Princzeket, a' kik jobbjá és balja felől rangjok szerént megállván, az alatt az Érsek a' Nagy Károly' Koronáját két kézzel az Oltárról felemelte, 's egyedül a' Király feje felibe tartotta, de úgy, hogy azt ne érje; a' Princzek segítettek néki, 's illy állapotban áldást mondott reá, illy szavakkal: *Coronet te Deus corona gloriae atque justitiae*, 's már most reá eresztette azt a' fejire. A' Dauphin ismét illete a' Koronát kezével, mint ha tartani akarta volna, így szollván: *Accipe coronam regni in nomine patris et filii etc*. Most már jobb karon fogván az Érsek a' Királyt, 's olly kísérettel, mint bejövetelekor, a' templom' hajójába helyheztetett thrónusha vezette, balja felől a' Princzek mentek, előttök egy Czeremónia mester 's ennek segédjei menvén. A' thrónus' grádsain a' Rheimsban lévő Lovas és gyalog Kegementeknek zászló tartójik állottak 's köszöntették a' köztek felmenő F-gét. A' Király állván, jobbjá felől az Érsek 's balja felől a' Princzek, előtte pedig a' Connetable ült karatlan széken, kezében a' Nagy Károly' kardját tartván. Más oda tartozó Udvarnokok két felől a' Thronus körül foglaltak helyet. Nem soká mindenek felállván jobb karon fogta az Érsek a' Királyt, az 's Oltárhoz fordulva, így szollott: *Sta et retine admodum Statum!* 's a' Király ismét leülvén: *In hoc regni solio confirmet te;* 's ismét az után. *Deus, qui victrices Moysis manus in oratione firmasti.* Most már megcsókolta az Érsek a' Ki-

rályt mélly maga meghajtással 's így kiáltott-fel háromszor fenn hangon: *Vivat rex in aeternum!* A' Princzek Koronájikat székeikre letévén, a' Királyhoz mentek, 's az Érsek' kiáltását megújítván, a' Király őket megölelte. Most már elkezdődtek a' dob 's trombita harsogások; az a' takaró, melly miatt a' nép a' templomba történt dolgokból semmit se láthatott, egyszerre nagy ropogással leroskadott; az ágyuk durrogtak; a' nép a' templomba benyomakodott; a' czímeres Héroldok koronázási pénzt osztogattak; a' Királyi madarászok a' templomban galambokat 's egyéb madarakat botsátottak szabadon; a' harangok mindennütt zúgtak; úgy látszott, hogy örömbé mindenek megrészegedtek! Az Érsek *Te Deum*-énekléshez kezdett, az első 's második Éneklő pedig az *introitét* énekellették. Azután az Érsek nagy misét mondott, 's a' Királyi Kaplány a' thrónus mellett egy kissebb Oltáron csendes misét olvasott. A' *Credo* után a' Királyhoz vitte az Érsek processióval az *Evangyélium'* könyvét megcsokolás végett. — Következtek még egyéb sokféle czerimoniák p. o. A' Király az Oltárhoz menvén, ott a' palczát Marschal Soultnak, az igasság' kezét Marschal Mortiernek, 's az áldozati ajándékokat (tudniillik egy emaillos edényt, egy ezüst 's egy arany kenyérkét, egy arany tálatskát koronázási pénzekkel) az Érseknek által adta. Most következtek a' békességi csókadások, a' milyent vitt a' nagy Alamisuarius Herczeg Croi az Érsektől a' Királyhoz, 's a' milyent osztogattott a' Király a' Dauphinnak 's a' több Princzeknek. A' Dauphin térdepelve akarta azt elfogadni, hanem az atyja a' Király felemelte és sokáig karjai közzé szoritva tartotta, melly a' jelen lévőket nagyon érzékenyítette. Ezer felé hasogatták ezen kiáltások: *Vive le Roi! Vive le Dauphin!* a' levegőt. — Az után Ūri vatsorával élt a' Király két szín alatt, melly végre

az Oltárhoz menvén; ott az Érsek levette a' Felség' fejéről a' Károly' Koronáját, 's által adta Marschal Jourdánnak. Az Uri asztalterítőnek négy szegleteit a' Nagy Alamisnarius, az Alamisnarius, a' Dauphin, 's H. Orleán fogták. Most ismét oda adták a' Királynak a' Károly' Koronáját, 's azt maga a' fejére tette, 's jó darabig imádkozott. Az Érsek ismét levette fejéről a' Károly' nehéz Koronáját, és egy tsupa gyémántokból álló könnyű Koronát tett helyébe, a' melly 18 és fél millió Frankra betsültetik, 's a' Károly' Koronáját ismét M. Jourdánnak adta által, hogy a' Király előtt vigye. Marschal Mortier és Soult oda adták a' Királynak a' páltzát 's az igasság' kezit, 's most már a' káptalan ezen énekre, Exaudiát réa kezvén azután legelőre kiindult a' templomból, 's utánna mások is azon sorral, mellyel jöttek völt, mind kitakarodtak a' templomból 's vissza kísérték a' Királyt az Érseki klastromba a' szállására, ki ott a' páltzát és igasság' kezét a' nevezett Marschaloknak 's az inget és kesztyüket mellyek a' szent Olajhoz érvén meg kellett égettetniek, a' Nagy Alamisnariusnak; azután az Érseknek 's a' káptalannak audientziát adván, minden oda tartozok az Érseki szalában asztalhoz ültek, hova a' Királyt az Ország' Nagy Tisztjei vezették-be. A' szála Gothus módra völt gazdagon felczifritva 's mind azoknak a' Királyoknak képeikkel felékesittetve, a' kik valaha Rheimsban megkoronáztattak. A' szála' felső végén a' Király 's Princzek' számára tronusos menyegzet alatt, a' jobb oldalon a' követek' 's Pairek 's a' balon a' Ministerek 's Deputatusok' számára völtak két két táblák felterittetve. A' szála' másik végén a' Király' táblájával szembe, Cardinálisok, Érsekek 's Püspökök ültek. A' Király gyémánt Koronával 's a' Princzek a' magok Herczegi Koronájikkal ültek, az egyéb K. Czimirek pedig előttök az asztalra völtak letétetve. A'

koronás Fejek' asztalánál a' Nagy és Palotás Tisztek szolgáltak. A' Marschalok az asztal előtt állottak, hogy eljövén az idő a' Czimereket azonnal kezekbe vegyék. Minden fogás-étket közönséges pompával hoztak-fel 's vitettek-el a' Pázsik, kik előtt Czimeres Héroldok 's Czerimoniás Tisztek mentek. Az ebédkezés fél óráig tartott katonai muzsika mellett, 's a' t. a' Princzaszszonyok karból szemlélték.

Megjegyzí a' Csillag, hogy ezen koronázási pompán Eszterházy, Northumberland, és Wolkonsky Herczegek vöntak mindenek között leginkább magokra a' figyelmet ruhájok gazdagsága és fényessége 's kivált a' mejjeiken tündöklő gyémántok által. A' külső követek közt jelen völt Sidi Mahmud a' Tunisi követ is.

Török Birodalom.

Az Odyszszeus' utóbbi történeteiről ezeket lehet hitelesen kiszemelni a' Görög Ujságokból: — Ő, mint már egy Török csapatnak vezére Atalandi mellett állott, de végre Görög Generális Gura által négy versben megverettetvén, úgy megszorított vala, hogy magát fogságra adni kén-telenített. Ezt Apr. 25-dikén írta a' Törvények'-barátja, hanem 29-dikben azt írja, hogy Odyszszeus valósággal megadta magát, de nem azért, hogy Gura őtet arra kényszerithette völna, hanem azért, hogy egy Török Császári Kurir, ki a' Negroponti Basához olly Császári parantsolatot vitt, hogy Odyszszeust azonnal megfogatván Konstánczinápolyba küldje, a' Gura' kezire kerülvén 's Gura a' levelet megolvassván, azt Odyszszeushoz küldötte, a' ki erre a' Török serget azonnal oda hagyta 's magát Gurának által adta. —

Az Athéné béli Ujság így szoll Odyszszeusról April. 15-dikén. — „Egy eltéve-

deh Juh. ismét vissza tére a' haza' karjai közzé. Et Odyszszeus az Andritzó fija. Ötet végre minden Tisztjei, még az Iró-deákja is elhagyván, látta, hogy ha a' Törököknél marad, mind ezen a' világon mind a' másikon el-leszsz vesze, 's Guranak által adta magát. Még a' dolgot nem tudjuk minden körülállásai szerént, mint hogy ott, hol e' történt, nagyon hevesen folynak a' dolgok. A' gyalog Törökök hajókra ültek 's eleveztek onnét, 's a' Görögök azon iparkodnak, hogy az ott maradott Török lovasságot körül vegyék. Azt beszélnek, hogy az Odyszszeus' eltávazása után a' Törökök Livanataenél 60 Görög familiát tettek semmivé; a' férjfiakat megöldökölték 's az aszszonyokat és gyermekeket rabságra vitték.

A' Hydrai Ujságban a' Görögöknek nem kedvező tudósítás találtatik Nyugoti Görög Országra nézve Nápoliból April. 22-dik napjáról: —

„Messolongiból 8 napok előtt eljött hiteles emberektől esett, úgy mond, értésünkre, hogy az Albániai sergek, melyek Artából kiindultak, semmi verekedésre készen álló Görög sergekre nem találván, Valtosnak több vidékeire, Xeromerára és Candilára beütöttek, 's a' lovasság már Vrasoriig elénymúlt, hol a' mi Lógoreink még nintsenek elégségesen megerössítettve. Azonban semmit se' kételkedünk az eránt, hogy a' Nyugoti Görögök megfogják mutatni, hogy az ő vitézségük magát a' haza' szemei előtt meggyőzhetetlennek fogja bizonyítani.“

Ugyan a' Hydrai Ujság illy Czikkelyt közöl Május' 2-dikán a' Görög Kronikából Messolongiból, Aprilis 5-dikéről: —

„Ma olly kedvetlen tudósításunk érkeze, hogy az az ellenséges sereg, mellyet Rumeli Meliszi Artánál össze gyűjtött vala a' Kimeri nevű hegyeken Makrinoroshoz által jövén, Arethánál Lógerbe szállott. A' Valtosi, lakosok kéntelenek

valának elszéledni. Ísko, az ő vezérjek még ekkor nem érkezett vólt meg hozzájuk, de azután nem soká megérkezvén, öszszegyűjtötte az elszéledett lakosokat, 's reménljük, hogy meg fog felelni kötelességének. —

A' Korfuból April. 30-kán indult levelek még nyilvánosságosabban elé adják a' Nyugoti Görög Orzági hadi körülállásokat. Ezek szerént a' Pliassa Basa, a' Seraskier alatt lévő első Török vezér, April. 1-ső napján 7000 Albániai katonákkal Artától útnak indult 's Carvaszaráig ment, és sem itt sem Makrynorosnál nem talált ellentállókra. Az Insurgensek mint látszott a' Valtosi hegyekre vonták volt elmagokat. Azután még megérkeztek Artához Soliman Basa 5000, Banut Aga 1500, és több más Kapitányok, ki több ki kevesebb emberekből álló tsapatokkal, az Acrocerauniai hegyekről. A' Kefalovrissi nevű szoros útat a' Görögök résziről 2 ágyusbatteriával kellett volna védelmezni a' Sulliotáknak: de ezek, minekutánna a' Törököknek néhány száz emberekből álló kártettek, onnét elszaladtak, 's e'képpen a' Törököknek Akarnaniára útat nyitottak, a' kik valami 20 ezeren Anatolikóhoz és Messolongihez elénymúlván, azoknak ostromlásához már hozzá fogtak.

G e n u a .

A' Cs. Felségek a' Vice-Királyal és V. Királynéval 31-dikben szerentsésen megérkeztek Genuába, honnét a' Király és Királyné ő F-gek egy óranyira elejikbe mentek vala, 's a' hol egymásnak szíves köszöntése után gála hintókba ültek, 's mind két résznek Udvarnokjaiktól kísértetve, Genuába fényes pompával bementek, hol az uczát a' Porta Laternától fogva a' Királyi palotáig két sorban álló katonaság

foglalta vala el, 's az útasokat számos lovaskatonaság kísérte-bé. Az uczát, ablakokat és folyásokat örvendező sokaság leptel. A' Della Laterna piaczára érkeztén, itt a' Genuai öbölre való szépkínzés foglalta el a' F. Utások' figyelmét; az öbölben lévő Genuai-kereskedés nevű szép frégátnak 's egyéb apróbb hajóknak vitorláik 's zászlójik megeresztve 's tarkásan lobogtak 's az árboczfákat mátrózok foglalták-el. A' Siciliani Felségek másod napon tartották fényes bemeneteljeket. Estve mindjajok a' pompásan megvilágosított theatromot tisztelték-meg jelenletekkel a' hol harsogó örvendezéssel fogadtattak.

Genua tele van idegenekkel, kik a' Felséges Cs. Vendégeknek látása végett gyülekeztek oda özsze. Ezen város nem emlékezik illy sok fő vendégekre. Jun. 1-ső napján a' Siciliani Felségek is megérkeztek ide.

A' Felséges Vendégek 's minden hozzájuk tartozók Genuanak Balbi nevű uczájában 's az Annunciata piacznál találtató fényes palotákban vagynak szállva, tudni illik: Császár és Császárné ő Felségek 's a' Pármai Herczegné ő F-ge a' Királyi palotában, a' Siciliák' Királya és Királynéja 's a' Salernói Princz és Princzaszszony a' Marquese Durazzo palotájában, melly amannak tőszomszédja, a' Lombard-Venczei Vicze-Király és Királyné a' Marquese Negrottó palotájában, a' Luccai Herczeg és Herczegné a' Marquese Brignole' palotájában.

A' Genuai Ujságígy irt Jun. 4-dikén a' Felségeknek folytában való ott-létekről: —

„Az Urnapi Proczeziót a' M. Negrottó' palotájának ablakaiból szemlélték az itt lévő Felségek mindnyájan 's ennyi Koronás és Fejedelmi Főknek együtt-léte nem kevésbé fényesítette a' Catholikus Keresz-

tyénség' ezen fő és egyik legszebb ünnepi pompájának méltóságát. A' Siciliani Királynak és Királynénak bėjövele az Austriai Császári Felségek' bėjövele után való napon tartatott. A' Király és Királyné, kik ő Felségeknek elejikke kotsiztak vala, Rivarolóban a' Marquese Pallavicini palotájában fogadták a' Felségeket, kik ott egy kevésbé magokat kinyugodván, azután a' városba fényes kísérettel beindultak, 's a' Durazzo palotának nagy kapujanál a' Carignani K. Herczegtől fogadtattak, ki ott a' Kormányozóval Marquese Yennével 's az Udvarnokoknak egész sergével várta ő Felségeket, 's a' hol nem soká Austriai Császár es Császárné ő Felségektől is meglátogatattak; 's a' több itt lévő Fels. Vendégektől is.

„Császár és Császárné ő Felségek Jun. 1-ső napján reggel 8 órakor az Universitást tisztelték-meg látogatassokkal 's minden tanításra rendeltetett szalákat megnézegettek, melly között kiváltképpen a' Bolognai Gian' kezei által réz-szobrokkal ékesített auditorium vonta inkább magára figyelmeket. Innét másfélórai nézegetés után a' Durazzo és Brignole palotákban találtató képes gallériáknak meg szemlelésére mentek, hol az utólsónak birtokos Úra és aszszonya által tiszteltettek, 's ezektől kísértetve a' halhatatlan emlékezetű Correggio, Titian, Paolo-veronese, Guercini, Vandik és sok más ritka mívű mesterek munkájiknak nézegetésével töltötték idejüket.“

„A' Felséges Vendégek minden napokon együtt esznek az Udvarnál 's azután egy társaságban szoktak a' Corsora 's theatromra is menni, hol a' számos Fő Uraság' kedviért a' Királyi lozsihoz még öt más lozsi foglaltattak, hogy mindnyájok együtt lehessenek.

Magyar Ország.

Pestről ezeket írják Junius' 8-dikán:

Ő Tsászári Királyi Fő Herczagsége a' Korona Örökös, a' Palatinus Tsászári Királyi Fő Herczeggel, és Ferdinand Királyi Fő Herczeggel a' folyó hónap 3-kán méltóztatott jelenlétével megtisztelni a' Pesti városi theátrumot, melly kétszeresen ki volt világosítva, és a' számos gyülekezet a' Felséges Korona Örökös eránt hívségének, 's hódulásának az által jelét adta, hogy Ő Fő Herczagségét ötszöri szíves örömkialtással fogadta.

Szombaton Ő Tsászári Királyi Fő Herczagsége a' Korona Örökös, a' Palatinus, és a' Hadi Fő Kormányozó Fő Herczegekkel, számos Udvari emberei által kísértetvén, meglátogatni méltóztatott a' Magyar Nemzeti Muzeumot, és annak minden ágait különös figyelemmel megszemlélvén, 's gyarapodásán különös örömét kijelentvén, az Intézettel való Fő megelégedését az által nyilván megbizonyította, hogy ottan 3 óránál tovább mulatni méltóztatott. — Vasárnap Ő Tsászári Királyi Fő Herczagségénél a' Korona Örökös-nél nagy udvarlás volt.

B é c s.

Császár és Király Ő Felsége X-dik Károly Frantzia Király Ő Felségének Szent István Magyar Királyi Rend' Nagy keresztjét adván, annak Czimereit az általadás végett a' maga Párisban lévő Nagykövetje' kezébe küldötte.

Ugyan ezen nevezetes Rendnek Nagykeresztjével tisztelte-meg Ő Cs. K. Felsége Gróf Villele Urat a' Frantzia Első Mi-

nistert, Báró Damást a' Fr. külső dolgokra ügyelő Ministert, és Montmorency Mátyás Herczeget Fr. Státusministert.

Hasonlóképpen ezen nevezetes Rend' Nagykeresztésévé méltóztatott Ő Cs. K. Felsége nevezni a' Frantzia Udvarnál lévő Cs. K. Nagy követetet Báró Vincent Lovasság Generálisát, azon megkülömböztetett szolgálataira való tekintetből, mellyeket Ő, sok esztendőnk alatt tett a' Státusnak.

Az Austriai Nemzeti Bankó Igazgatása kihirdettette, hogy az 1825-dik esztendőnek 1-ső Semestrisére eső Dividendum egy-egy Aktziáért harmincz forintokra határozottatott Bankó-Notákban, melly summát az Aktzionáriusok Julius' 1-ső napjától fogva, akár a' kiadatott Couponsok, akár illendően megstempeliztetett Nyugtatók által az itt lévő Áktzia-kassából kivetik.

Bécsben a' h. 10-kén dél után 4 's 5 órák közt a' Leopoldsadti hid és városkapu között egy ott megállapodott 3 lovas paraszt szekérre a' menykő leütvén, a' két rúdast megölte, a' lógós életben maradt, mint hogy ekkor a' szekér' hátuljához volt kötve. A' paraszt nem volt lovai mellett; dohányvásárlás végett a' városba ment volt bé, 's így ötöt nem érte semmi sérelem.

A' Bankó-Aktziák' becse, mellyekért 1000 V. Czedula és 100 ezüst forintokat kellett betenni, folyó Jun. 11-dikén, 1202 ezüst forint volt. — Az 5 pC. Obligátziók ezüstben, 95 és 3/8 forinton keltek; a' más sors által kivonatott Obligátziók pedig 1821-ről 131 és 5/16 forinton, ezüstben.